

Pálmai Zoltán: Erasmus hallgatói beszámoló

A 2007-2008 tavaszi félévet három másik szaktársammal együtt Törökországban töltöttem. Az egyetem ahol voltunk a Dumlupinar University, Kütahya városában található. Kütahya Isztanbultól körülbelül hét óra busszal.

Egyik barátom ismerőseinek köszönhetően nem a kollégiumban laktunk, ami teljesen elvitte volna nem túl sok ösztöndíjunkat (220€), hanem hatan laktunk egy apartmanban (négy magyar, két török) és csak 100€ volt fejenként havonta.

Nagyon jó, hogy nem Nyugat-Európába mentünk, hanem egy teljesen más közeget, kultúrát ismertünk meg. Kütahya egy Pécs nagyságú város aol csak egy kocsmá van. Ez az egyik legvallásosabb város Törökországban. Mivel a muszlimok nem ihatnak ezért nagyon drága az alkohol. Boltban és kocsmákban egyaránt. Ennek ellenére török lakótársainkkal együtt gyakran hódoltunk a mámor istenének. Az étel sokkal olcsóbb, mint itthon. Szinte nem éri meg boltban vásárolni alapanyagokat főéshez, mert az utcán kb. 500 Ft-ból jól lehet lakni.

Az iskolában sajnos kevesen tudtak angolul. Az erasmus ügyintézőink természetesen tudtak, de a tanárok közül csak egy tudott igazán társalgási szinten beszélni. És ez elmondható a diákokra is. A lakótársaink egy éve Pécsen voltak Erasmussal, így ők egész jól tudtak.

Kütahya nem a legjobb város élhetőség szempontjából. Kevés szórakozási lehetőség van, bár nekünk nagy szerencsénk volt a lakótársainkkal. Nagyon jó fejek, rendesek voltak, nem sokat unatkoztunk mellettük. Ők a szomszédos városból származnak, Eskisehirből. Mi is többször voltunk ott. Ez a város teljesen más volt, mint Kütahya. Rengeteg bár, kávézó, étterem, szórakozóhelyek, koncertek. Diákváros, itt van Törökország legnagyobb egyeteme.

Szerencsére sokat tudtunk utazni. Voltunk Isztanbulban, a déli tengerparton Antalyában, Olümposzon, a Fekete-Tenger partvidékén egészen Trabzonig. Láttunk a csodálatos kő-barlangfalvakat Cappadocciában. Fürödtünk Pamukkale mészcsozáinál. Láttuk Pergamont, Tróját, Çanakkalét. Isztanbult kivéve mindenhová busszal mentünk. Nagyon jó a buszhálózat, mindenhová lehet jutni, viszonylag jó áron. Ha nem lett volna lehetőségünk utazni, valószínűleg megőrültünk volna Kütahyában. Tényleg semmit nem lehet csinálni az „iváson“, teázáson, evésen kívül. Egy ideig persze nagyon vicces, de pár hét után rájöttünk, hogy nem csinálhatjuk ezt három

hónapon keresztül. Az ösztöndíjunk összege csak akkor lett volna elég, ha nem utazunk sehová, otthon ülünk a négy fal között. De azt hiszem az Erasmusnak nem ez a lényege. Megismerni más embereket, kultúrákat, élményeket szerezni. Ez viszont teljes mértékben sikerült. Sokat megtudtunk róluk. Teljesen más világ, mint a miénk. És ez így elmondva/leírva pesze még mindig nagyon kevés.

Mindenkinek csak ajánlani tudom Törökországot aki valami újat/mást szeretne látni. Ehhez viszont nagyon nyitottnak kell lenni és persze sok múlik a szerencsén is. Nekünk mindkettő megvolt.

Kütahya.

Kütahya.

Olympos.

Pálmai Zoltán fotóriporter és képszerkesztő szak III.évfolyam, Kaposvár, 2008-06-09